

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ & ΔΕΣΠΟΙΝΑΝ ΗΜΩΝ,
ΤΗΝ ΖΩΟΔΟΧΟΝ ΠΗΓΗΝ

* * *

Μετά τό, Εὐλογητός, ὁ ψαλμός 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπεν τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου.
Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου· καὶ ἀπολεῖς
πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμι.

τό, Θεὸς Κύριος καὶ τὰ Τροπάρια

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ὡσπερ τὸ πάλαι Μωϋσῆς ἐκ τῆς πέτρας,
ὕδωρ ἐξήγαγε λαῷ τῶν Ἑβραίων,
οὕτω καὶ σὺ Πανάμωμε τὸ Ὑδωρ τῆς ζωῆς,
τὸν Χριστὸν γεννήσασα,
ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων,
βρῦεις ἀνεπίφθονον,
τῶν θαυμάτων τὴν χάριν,
ὡς Ζωοδόχος ἅπασι Πηγὴ,
τοῖς αἰτουμένοις,
τὴν θείαν πρεσβείαν σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι,
εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο,
ἐκ τοσούτων κινδύνων,
τίς δὲ διεφύλαξεν,
ἕως νῦν ἐλευθέρους,
οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα ἐκ σοῦ,
σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ,
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμός·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

«Σοῖς ζωηροῖς με νάμασι ζώωσον, Ζωοδόχε. Ἀ(θανάσιος)».

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στολὴν ἀμαυρώσαντες τῆς ψυχῆς, πρὸς σὲ Ζωοδόχε, προσερχόμεθα
ταπεινῶς, αἰτούμενοι ὅπως ἐκκαθάρης, ἡμᾶς ῥοαῖς τῶν ἀπείρων
χαρίτων σου.

Οἱ κείμενοι κλίναις ἀσθενειῶν, καὶ πόνοις ποικίλοις, ὀδυνώμενοι πρὸς
Πηγὴν, μητρῶας σου πίπτομεν ἀγάπης, εὐελπιστοῦντες λαβεῖν τούτων
ἱασιν.

Ἰάτρευσον νόσους τὰς ψυχικάς, καὶ σώματος πάθη, Ζωοδόχε Πηγὴ
ῥοαῖς,
ὑδάτων τῆς θείας σου πρεσβείας, πρὸς Ζωοδότην Χριστὸν Ὅν
ἐγέννησας.

Σιγῶσιν αἱ γλῶσσαι τῶν ἱατρῶν, ὀρώντων τὸ πλῆθος, Ζωοδόχε Πηγὴ
τῶν σῶν, θαυμάτων δι' ὧν ἐπιβραβεύεις, τοὺς καταφεύγοντας πίστει τῇ
σκέπῃ σου.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ζωοδότην τεκοῦσα, καὶ ποιητὴν κτίσεως, πάσης Ζωοδόχε Παρθένε δι' ὃ
ἀπέληφας, ἐκ Τούτου χάρισμα, ἀποδιώκειν τὰς νόσους, τῶν
ἐπιζητούντων σου, εὐχῶν τὰ ὕδατα.

Ὡς Μητρὶ ὑπακούει, σοῦ τὰς εὐχὰς Κύριος, τὰς ὑπὸ πιστῶν καθ'
ἐκάστην, προσαγομένας σοι, καὶ νόσων πνεύματα, ἐξαφανίζει ὡς νέφη,
Ζωοδόχε Πάναγνε, ὁ Παντοδύναμος.

Ἡ πηγὴ κολυμβήθρας, τοῦ Σιλωάμ Δέσποινα, ἕνα ἐθεράπευε μόνον,
κατ' ἔτος ἕκαστον, σὺ ὅμως ἄπειρα, πλήθη πιστῶν ἰατρεύεις, πόθῳ
προστρέχόντων σου, πηγῇ δεήσεων.

Ῥεῖθρα θεῖα πηγάζεις, ὡς τὴν πηγὴν τέξασα, τῶν ἐνεργειῶν τῶν
ἀκτίστων, Χριστὸν φιλάνθρωπον, Ὅν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ
ἐλλίπης, Ζωοδόχε Πάναγνε, τῶν αἰτουμένων σε.

Διάσωσον, Πηγὴ ἀκένωτε Ζωοδόχε, τοὺς προστρέχοντας
διψητικῶς τοῖς σοῖς θείοις νάμασι, καὶ νόσων πάρεχε ψυχῶν, καὶ
σωμάτων τὴν λύσιν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Ζωῆς σε Πηγὴν, γινώσκοντες Πανάμωμε, ἐν δίψει πολλῇ, σοῖς ρείθροις
καταφεύγομεν, καταψύξαι θέλοντες, ἁμαρτίας τὸν ἀφόρητον καύσωνα,
καὶ εὐρεῖν ἀναψυχὴν, ἐκ νόσων παντοίων καὶ θλίψεων.

Ωιδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ῥεύμασί σου κατάπνιξον, Ζωοδόχε Μῆτερ τὰ σκάνδαλα, ἅπερ ἴστησιν ὁ
δόλιος, θέλων τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀπώλειαν.

Οὐκ ἐτήρησα ἄσπιλον, τὴν στολὴν βαπτίσματος ἦνπερ εἴληφα,
Ζωοδόχε διὸ δέομαι, ταύτην ὡς Πηγὴ σὺ ἀποκάθαρον.

Ἰασαί μου τὰ κρύφια, πάθη τὰ χωρίζοντα τοῦ Κυρίου μου, ἐπιχέουσα τὸ
ὔδωρ σου, τὸ φωτιστικὸν Πηγὴ ὡς ἔλαιον.

Σωτηρίαν μοι χάρισαι, παραλελυμένῳ πταισμάτων πλήθει, Ζωοδόχε
ἀνιστῶσά με, ῥαντισμῷ μητρῶας ἱκεσίας σου.

Ωιδὴ ε' . Φώτισον ἡμᾶς.

Μῆτερ ἀγαθή, πότισόν με τοῖς σοῖς νάμασιν, ὅπως τελέσω μου τὸν
δόλιχον, καθάπερ θέλει, Ἰησοῦς ὁ πανγλυκύτατος.

Ἐν καιρῷ αὐχμοῦ, οὐρανόθεν δρόσον ψέκασον, ψυχῇ Παρθένε τῇ ἀθλίᾳ
μου, μήπως διψῶσα, ξηρανθῇ ταῖς ἁμαρτίαις μου.

Νίψον με Πηγῇ, τὸν ἐν πάθεσι τυφλώττοντα, καὶ φωτισμόν Χριστοῦ μοι
χάρισαι, καθάπερ πάλαι, ἐδωρήσω φῶς τυφλώττουσι.
Ἄνδρος πηγῇ, ἐκ πταισμάτων μου καθέστηκα, καὶ τῷ ὀνόματι εἰμὶ
Χριστιανός, ὅθεν εὐχῶν σου, ταῖς ῥοαῖς Ἀγνή με ζώωσον.

Ωιδὴ ζ' . Τὴν δέησιν.

Μακάριοι, οἱ πιστοὶ πεφύκαμεν, ὡς πλουτοῦντες Ζωοδόχον Πηγὴν σε,
καὶ ἐν καιρῷ, ψυχικῆς ξηρασίας, φρυγμένα χεῖλη δροσίσαι δυνάμενοι,
καὶ ἐν ποσὶ πνευματικοῖς, τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου πορεύεσθαι.

Ἀρδεύουσα, μὴ ἐλλίπης τέκνα σου, ὡς ὑπάρχουσα Πηγὴ Ζωοδόχος,
ὅπως Χριστῷ, ἀρετὰς ὥσπερ ἄνθη, ζωοποιοῦς Παναγία βλαστήσωμεν,
καὶ μέτοχοι τῆς οὐρανῶν, ποθητῆς Βασιλείας γενώμεθα.

Σοὶ τρέχομεν, καχεκτοῦντες Δέσποινα, καὶ ζητοῦμεν τῆς Πηγῆς σου τὰ
ῥεῖθρα, ἵνα πολλῶν, καθαρθῶμεν πταισμάτων, καὶ ἰαθῶμεν ψυχῇ τε
καὶ σώματι, καὶ οὕτω εὐγνωμονικῶς, μεγαλύνωμεν πάντες τὴν δόξαν
σου.

Ἰάτρευσας, ζωοδόχοις νάμασιν, ἀσθενούντων ἀναρίθμητα πλήθη,
ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς Πηγὴ ἀναβλύζεις, τοῖς προσιοῦσι Παρθένε τὰς
χάριτας, ἃς βλῦσον ἀγαθοπρεπῶς, καὶ ἡμῖν τοῖς σὲ πόθῳ γεραίρουσι.

Διάσωσον, Πηγὴ ἀκένωτε Ζωοδόχε, τοὺς προστρέχοντας
διψητικῶς τοῖς σοῖς θείοις νάμασι, καὶ νόσων πάρεχε ψυχῶν, καὶ
σωμάτων τὴν λύσιν.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ζωοδόχε Πηγὴ ἡ ἐκβλύζουσα, ἀκενώτως τὰ ῥεῖθρα χαρίτων σου, τοῖς αἰτοῦσι, τὴν ἰατρείαν τῶν ἀσθενειῶν, ψυχῶν καὶ σωμάτων Ἀγαθή, καὶ νῦν ἀνάστησον ἡμᾶς, ἀπὸ κλίνης κακώσεως· πλῦνον πᾶσαν κηλίδα, τὴν ἐκ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἐνδυνάμωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα.

Προκείμενον. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἀκουσον Θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἑλισάβετ καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδὺν γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσει μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα Πατρί.

Ταῖς πρεσβείαις Σῶτερ, Πηγῆς τῆς Ζωοδόχου, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προσόμοιον.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἦχος πλ.β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ζωοδότην Κύριον, Μῆτερ Πηγῇ Ζωοδόχε, βρέφος τιθηνήσασα, ἀναβλύζεις νάματα τῶν ἰάσεων· παραλύτους ἔσφιξας, καὶ τυφλοὺς ὠμμάτωσας, τοῖς ἀτέκνοις τέκνα ἔδωκας, καρκίνου μάστιγα, θεία σου δυνάμει ἠφάνισας. Διό σε ἱκετεύομεν, ῥάνον καὶ ἡμῖν τὰ ἐλέη σου, καὶ ἐν Παραδείσῳ, ἀξιώσον πιεῖν ὕδωρ Ζωῆς, τὸ αἰωνίως ἀλλόμενον, μητρικαῖς πρεσβείαις σου.

Ωιδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ζώωσόν με Παρθένε, νεκρωθέντα ἐκ πλήθους παραπτωμάτων μου, πρεσβεύουσα Υἱῷ σου, τὸν ἅπαντα ζωοῦντα, καὶ Ζωῆς ὄντα Κύριον, ὅπως δοξάζω θερμῶς, σὲ Τοῦτον τετοκυῖαν.

ὦ! θαυμάτων μεγίστων, ὦ! χαρίτων ἐνθέων δι' ὧν ἐπλούτισας, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, Πηγῇ βλύζουσα ῥεῖθρα, Ἐκκλησίαν ἀρδεύοντα, ὧν μέτοχόν με Ἀγνή, δεῖξον σὲ ἀνυμνοῦντα.

Ὡς καπνὸν ἐκδιώκεις, τοῦ καρκίνου τὴν μάστιγα Θεονύμφευτε, καὶ γῆθεν παραλύτους, ἐγείρεις νάμασί σου, ἀκενώτως παρέχουσα, ὡς Ζωοδόχος Πηγῇ, ἰάσεις ἀσθενούσι.

Στήσον αὖθις πεσόντας, ἁμαρτίαις ποικίλαις καὶ κινδυνεύοντας, Υἱοῦ
σου χωρισθῆναι, Παρθένε Ζωοδόχε, καὶ ζωῆς καταξίωσον, τῆς αἰωνίου
πιστούς, ὡς Χώρα οὖσα ζώντων.

Ὦιδὴ η'. Τὸν βασιλέα.

Ὅταν ὁ καύσων, τῶν πειρασμῶν ἔλθῃ Μητέρα, τότε ἄφες τὰ νάματα
Πηγῆς σου, ὅπως ἡ δριμύτης, τούτων σβεσθῇ ταχέως.

Νενεκρωμένον, ἐκ τῶν παθῶν Ζωοδόχε, ὡς τὸ πάλαι νεκροὺς ἡγείρας
σπεῦσον, καὶ ἀνάστησόν με, ρείθρων σου ἐπιχύσει.

Ζωῆς τῆς θείας, ἀξιώσόν με Παρθένε, καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ
Παραδείσῳ, ἐνθα ρείθρων τύχω, τῶν τῆς ἀθανασίας.

Ὅσπερ ἀτέκνους, πiónτας ὕδωρ Πηγῆς σου, εὐτεκνοῦντας ἀνέδειξας
Παρθένε, οὕτως τῆς ψυχῆς μου, τὴν ἀτεκνίαν λῦσον.

Ὦιδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Διάδος προσκυνούσι, σὴν σεπτὴν εἰκόνα, τὰ τῶν χαρίτων ζωήρῳτα
ὑδατα, καὶ ἀρετῶν Ζωοδόχε, τὰ ἄνθη πότισον.

Ὅμβρισον Θεοτόκε, ρεῖθρα μητρικά σου, ταῖς τῶν τιμώντων ψυχαῖς καὶ
ἀξιώσον, πάντας γενέσθαι ἀξιούς, τῆς ἄνω κλήσεως.

Χριστὸν γλυκὺν Υἱόν σου, Ζωοδόχε Μητέρα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων
σε πρέσβευε, ὅπως ὑδάτων πληρώσῃ, τῆς θείας χάριτος.

Ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου, πάρεσο Παρθένε, καὶ τὴν ψυχὴν μου Κυρίῳ
προσάγαγε, ἱκετικῶς αἰτουμένη, Αὐτοῦ τὸ ἔλεος.

Ἄμαρτιῶν τὸν ρύπον, Ζωοδόχε Κόρη, εὐχητικάις σου δεήσεσι κάθαρον,
ἐκ τῶν ψυχῶν χριστωνύμων, τῶν γεραιόντων σε.

εἶτα ἐπιψάλλομεν τό,

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξαυτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνάρια

(τὸ πρῶτον παλαιόν)

Ὑδωρ τὸ ζωήρόν σου τῆς Πηγῆς, μάννα τὸ προχέον, τὸν ἀθάνατον δροσισμόν, τὸ νέκταρ τὸ θεῖον, τὴν ξένην ἀμβροσίαν, τὸ μέλι τὸ ἐκ πέτρας, πίστει τιμήσωμεν.

Ἀκένωτος βρύσις ἡ σὴ Πηγὴ, ἐδείχθη Παρθένε, ἀενάως τὰς δωρεάς, βλύζουσα τοῖς ὅσοι, προσπίπτουσιν ἐν πίστει, καὶ ἱάσιν τῶν νόσων, αὐτῶν λαμβάνουσι.

Θείαν σου εἰκόνα πανευλαβῶς, Πηγὴ Ζωοδόχε προσκυνοῦντες οἱ εὐσεβεῖς, πλουτοῦμεν τὸ πλῆθος, ἀκτίστων δωρεῶν σου, καὶ πειρασμῶν τὴν φλόγα, κατασβεννύομεν.

Θήλασον σὰ τέκνα θεία Πηγὴ, τὰ προσπίπτοντά σοι, καθ' ἐκάστην ὥσπερ μητρί, μυστικοῖς σου ῥείθροις, καὶ αὐξησον ἀγάπην, πρὸς τὸ Ζωῆς τὸ ὕδωρ, Υἱόν σου φίλτατον.

Ἀσθενούντων πρόσδεξαι στεναγμόν, καὶ ταχέως Κόρη, τούτους δεῖξον πανυγιεῖς, ὅπως προσκυνῶσιν τὴν σὴν σεπτὴν εἰκόνα, δοξάζοντες ἀπαύστως, τὸν σὲ δοξάσαντα.

Ζωοδόχε Μητερ ὁ σὸς ναός, ἱατρεῖον πέλει, κολυμβήθρα τε Σιλωάμ, ἐνθα πάθη νόσων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, σῶν πρεσβειῶν τοῖς ῥείθροις, ἐξαφανίζονται.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν.
καὶ τὰ τροπάρια

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε. Ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχήσαιμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων. Σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν ψάλλομεν τὸ παρὸν προσόμοιον.

Ἦχος β.' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὑδωρ τῆς ζωῆς τὸν Ἰησοῦν, Ζωοδόχε Μῆτερ τεκοῦσα, φλογμῷ καιόμενον, τῶν παθῶν με δρόσισον καὶ δὸς ἀνάψυξιν, ἀσθενεῖα γὰρ ἤττημαι, καὶ λύσιν αἰτοῦμαι, ἐκ τῶν συνεχόντων με, δεινῶν καὶ θλίψεων. Ὅθεν τοὺς κρουνοὺς ἄνοιξόν σου, καὶ διπλοῦ θανάτου με ῥῦσαι, ὅπως ἀνυμνῶ καὶ μεγαλύνω σε.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου, φύλαττε, εὐλογημένη
Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν
εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Δι' εὐχῶν.

Στίχοι

Ὑδωρ τῆς ζωῆς, ὦ Πηγὴ Ζωοδόχε,
Πάρεχε ἡμῖν τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι.

